

ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ

Η γελοία όψη της εθνικής παρακμής

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΕΡΤΖΟΥ

Προέδρου της Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών

Το «έλα να δεις» στον κυβερνητικό συνασπισμό για το «αντιρατσιστικό» και η προέλασή του στο συρφετό των «αντιμνημονιακών», με εξαίρεση το ΚΚΕ, φανερώνουν πολιτική πενία, κομματική αμηχανία, άγνοια του νομικού καθεστώτος, μεταμφίεση της πραγματικότητας, γραφειοκρατική αντίληψη της ζωής και έλλειμμα κοινής λογικής. Το φαινόμενο είναι φυσική απόρροια της εθνικής παρακμής. Δείχνει, επίσης, ότι η παράφρων μεταβλητή ενδημεί στο παλκοσένικο των κομμάτων και είναι έτοιμη για ψύλλου πήδημα να τινάξει στον αέρα την κυβέρνηση και μαζί τη χώρα.

Προκαλεί ιλαροτραγωδία η πρόδηλη πεποίθηση των Ελλήνων πολιτικών ότι ασκούν πολιτική και, μέσω αυτής, υπηρετούν τη χώρα με το αυγό του Κολόμβου. Εχεις πρόβλημα; Ψηφίζεις νόμο και το λύνεις. Αρκεί, λοιπόν, να ψηφισθεί ακόμη ένας και, άμπρα κατάμπρα, θα εξαφανισθούν όλα τα (πράγματι κλιμακούμενα) κρούσματα ρατσισμού και τα αίτιά τους. Πολύ απλό. Αλλά, δυστυχώς, πολύ απλοϊκό.

Μεταξύ 1974-2005 ψηφίσθηκαν 3.430 νέοι νόμοι, εκδόθηκαν 20.580 Προεδρικά Διατάγματα, δημοσιεύθηκαν 114.905 αποφάσεις υπουργών και ξεχειλίσαν ποταμοί ερμηνευτικών εγκυκλίων. Ετσι, βέβαια, τα προβλήματα πολλαπλασιάστηκαν και έπνιξαν την Ελλάδα. Αλλά γι' αυτό είναι εδώ η αξιωματική αντιπολίτευση: με ένα νόμο θα καταργήσει το μνημόνιο, θα λύσει τη συθέμελη κρίση και όλα μέλι γάλα.

Ως φαίνεται ουδείς διανοείται πλέον ότι δε φτάνει να ψηφίζεις νόμους αλλά πρέπει και να τους εφαρμόζεις. Ούτε προφανώς του περνάει από το νου ότι οφείλει να επιλέξει το κατάλληλο μέσο για να επιτύχει τον πολιτικό σκοπό του. Του αρκεί η «πολιτική βούληση» -κουτουρού. Φτάνει και περισσεύει -την ανεμίζουν όλοι. Και, επειδή τρέχει από τα μπατζάκια όλων, μας περισσεύουν και τα νέα κόμματα. Κάθε πικραμένος δικό του μπαϊράκι. Σαν να ξαναμπήκε ο Ιμπραήμ!

Το επιχείρημα της νομοθετικής

αντιρατσιστικής χιονοστιβάδας είναι ότι η Ελλάδα υποχρεούται να ενσωματώσει στη νομοθεσία της τη σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Μήπως, όμως, η Ελλάδα προηγήθηκε της οδηγίας; Το 1970, το 494 ΒΔ ενσωμάτωσε στην ελληνική νομοθεσία τη Σύμβαση του ΟΗΕ «περί καταργήσεως των πάσης μορφής φυλετικών διακρίσεων» που δημοσιεύεται αυτούσια στην «Εφημερίδα της Κυβερνήσεως». Από το 1975 το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας, άρθρο 5ο, επιτάσσει ρητά: «Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους χωρίς καμιά διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων». Το 1979 ο Νόμος 927 επεξέτεινε περαιτέρω την αντιρατσιστική νομοθεσία και όρισε ότι «διώκεται η πράξη μέσω της οποίας καλλιεργείται φυλετική διάκριση».

Προκαλεί ιλαροτραγωδία η πρόδηλη πεποίθηση των Ελλήνων πολιτικών ότι ασκούν πολιτική και, μέσω αυτής, υπηρετούν τη χώρα με το αυγό του Κολόμβου

Το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα καλύπτει όλες σχεδόν τις άλλες πτυχές του θέματος, που επίσης αντιμετωπίζουν ειδικά πολλές άλλες ποινικές διατάξεις. Αυτό το νομικό οπλοστάσιο όφειλε να συνυπολογίσει ο δικηγόρος υπουργός Δικαιοσύνης πριν εξαπολύσει το επίμαχο νομοσχέδιό του. Ποτέ δεν είναι αργά, όμως! Όταν αντελήφθησαν την πραγματικότητα, οι τρεις κυβερνητικοί εταίροι μπορούσαν άνετα να τη σταθμίσουν με νηφαλιότητα, να συμπληρώσουν τα τυχόν κενά και να καλέσουν την αντιπολίτευση να συνεισφέρει στον κοινό σκοπό. Εξ αποτελέσματος, όμως, φανερώνεται ότι η αληθινή κομματική πρόθεση της ΔΗΜΑΡ ήταν -και είναι- να επιδείξει την ξεχωριστή ιδεολογική σημαία της, να ξεχωρίσει από τη Δεξιά ΝΔ με το μεγαλύτερο δυνατό πάταγο χωρίς να την αποχωρισθεί και να ψαρέψει στα θολά νερά του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό, το «Κίνημα» έσπευσε να υπερθεματίσει σε επίδειξη αριστερής ιδεολογίας και αμέσως υιοθέτησε την πρόταση του αριστε-

ρού εταίρου του, ώστε να προλάβει πιθανές διαρροές. Ταυτόχρονα με το αντιρατσιστικό τους οι δύο μικρότεροι κυβερνητικοί εταίροι κάνουν εν δυνάμει στο πάλκο μια πρώτη πρόβα ενός Δημοκρατικού Ευρωπαϊκού Μετώπου της Αριστεράς. «Μια και βρήκαμε παπά, ας θάψουμε ακόμη πέντε-δέκα». Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι την κοινή προσπάθεια της τρικομματικής εισπράττει μόνον η ΝΔ και ο αρχηγός της. Η επίδειξη αντιρατσιστικής ιδεολογίας, όμως, μπορεί να λύσει κάποιο πρόβλημα των Ελλήνων; Προσελκύει αριστερούς στην κυβερνώσα Αριστερά; Είναι αριστερή;

Κάποτε η πελατεία της ιθαγενούς φιλοευρωπαϊκής Αριστεράς θα πληροφορηθεί ότι αυτήν την «αριστερή» ιδεολογία της έχουν καταδικάσει ήδη σύσσωμοι οι κορυφαίοι αριστεροί διανοούμενοι της Ευρώπης όπως π.χ. οι Vidal-Naquet, Hobsbawm, Nora, Vernant κ.ά. στο όνομα των οποίων πίνουν νερό όλοι οι Έλληνες αριστεροί διανοούμενοι, νεωτερικοί και κουλτουριάρηδες. Αυτοί οι Ευρωπαίοι ακαδημαϊκοί, φιλόσοφοι και ιστορικοί υποστηρίζουν ότι οι νόμοι κατά του ρατσισμού, όταν εξειδικεύονται, απειλούν την ελευθερία του λόγου. Μαζί τους συμφώνησε και το Συνταγματικό Δικαστήριο της Γαλλίας, το οποίο στις 28.2.2012 έκρινε ότι ο νόμος που τιμωρεί όσους αμφισβητούν τα εγκλήματα γενοκτονίας είναι αντισυνταγματικός, «επειδή παραβιάζει την ελευθερία της γνώμης, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για τη Δημοκρατία και τις άλλες ελευθερίες του απόμου».

Αυτόν ακριβώς τον κίνδυνο επεσήμανε αμέσως το ΚΚΕ το οποίο γνώρισε καλά στο πετσί του επί δεκαετίες τι σημαίνει πολιτική δίωξη. Βέβαια, οι δύο μικρότεροι συγκυβερνώντες - διαφωνούντες τού κλείνουν πονηρά το αριστερό μάτι προς τη Χρυσή Αυγή. Εξάλλου τη δακτυλοδεικτούν φανερά. Πριν λίγο καιρό μάλιστα ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, καίτοι καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου, είχε ανακοινώσει ανοικτά ότι ετοίμασε νόμο και θα καλούσε να τον ψηφίσουν όλα «τα κόμματα του συνταγματικού τόξου» ώστε να διαλυθεί το ναζιστικό κόμμα.

Ξαναγυρίζουμε, έτσι, στο αυγό του Κολόμβου. Εχεις πρόβλημα; Ψηφίζεις νόμο και το εξαφανίζεις. Ελα, όμως, που δεν μπορείς να εξαφανίσεις τους 440.000 ψηφοφόρους του ούτε τα αίτια που το απογείωσαν! Με τα αυγά κάνεις ωραία ομελέτα αλλά δεν μπορείς να κάνεις πολιτική. Τζάμπα τα έσπασαν.